

Mál nr. 125/2013**M****og****Vátryggingafélag v/ábyrgðartryggingar atvinnureksturs (Í)****Vinnuslys þegar stroffa slitnaði við fermingu flutningabifreiðar 19.09. 2012.****Gögn.**

- 1) Málskot móttakið 03.04.2013.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 11.04.2013.
- 3) Tölvupóstur úrskurðarnefndar til vátryggingafélagsins, dags. 23.04.2013, þar sem viðbótarskýringa var óskað.
- 4) Tölvupóstur vátryggingafélagsins, dags. 30.04. 2013, þar sem hjálagt fylgdu viðbótarathugasemdir félagsins þ.e. bréf dagsett 30.04. 2013 og skýrsla lögreglu.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa.

Unnið var við að hífa hitaveiturör með vinnuvél upp á vörubifreið með festivagn. Tvö tóg voru sett á rörið er það var hift og slitnaði annað tógið upp við krók á vinnuvélinni. Tvö stýritóg voru á Stroffan sem slitnaði keypti S hjá vátryggingartakanum Í. Hún var framleidd í maí 2012 og reikningur vegna kaupanna er dagsettur 07.08. 2012.

Í tilkynningu um slys segir m.a. “var á strílinu við hýfingar á röri þegar önnur stroffan slitnar með þeim afleiðingum að rör hrundi niður við síðuna og klemdi hendina á milli rörsins og flutningabíls með þeim afleiðingum að ég handarbrotnaði.”

Umsögn Vinnueftirlits getur þess að þegar stroffan slitnaði reyndi M að smeygja sér undir vagninn en rörið náði að klemma hann. Vinnueftirlitið telur að rekja megi orsök slyssins til þess að “komið hafi verið slit eða skemmd í lykkju stroffunnar og gæti það verið orsök fyrir því að hún slitnaði.” Gefin voru fyrirmæli um að allar stroffur yrðu yfirfarnar, til þess m.a. að koma í veg fyrir að starfsmenn slasist við vinnu sína.

M telur sig eiga bótakröfu á Í á grundvelli skaðasemisábyrgðar því stroffa hafi greinilega ekki verið í lagi, hún hafi verið haldin ágalla í skilningi 5. gr. laga nr. 25/1991 um skaðsemisábyrgð. Stroffan hafi verið lítið notuð og engar aðrar skýringar á líkamstjóni M en að stroffan hafi verið haldin umræddum ágalla. M telur að V beri sönnunarbyrði um að ábyrgð V skv. skilmálum ábyrgðartryggingarinnar sé með einhverjum hætti takmörkuð og vísar einnig til 31. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingasamninga um að V þurfi að tilkynna um takmörkun ábyrgðar án ástæðulauss dráttar.

Vátryggingafélagið lét þess getið í bréfi til nefndarinnar, dags. 11.04. sl., að það færi fram á frávísun málsins, sbr. 3.gr. samþykktu nefndarinnar, því félagið hefði þegar málskot var sent til nefndarinnar ekki tekið formlega afstöðu til bótaskyldu gagnvart M. Ekki væri heldur við fullnægjandi gögn að styðjast sbr. 4. gr. samþykktu nefndarinnar. Þá benti félagið á, vegna umfjöllunar M, að 2. mgr. 31. gr. laga um vátryggingarsamninga ætti ekki við þar sem M er hvorki vátryggingartaki né vátryggður í þessu máli.

Í viðbótarskýringum félagsins rökstyður félagið höfnun sína á bótaskyldu sbr. bréf félagsins til úrskurðarnefndar, dags. 30.04. 2013. Félagið telur sönnunarbyrði um að umrædd stroffa hafi verið haldin ágalla hvíla á M. Vátryggingataka (Í) hafi ekki verið gefið færi á að rannsaka stroffuna eftir að hún slitnaði og því liggi ekki fyrir hvort hún hafi verið haldin ágalla auk þess sem það liggi ekki fyrir við hvaða aðstæður stroffan hafi verið geymd eða hvort meðferð hennar hafi verið með þeim hætti sem leiðbeiningar Í gerðu ráð fyrir. V rekur einnig, m.t.t leiðbeininga um lyftigetú stroffanna, að sú aðferð sem viðhöfð var af hálfu starfsmanna S hafi mögulega leitt til þess að farið hafi verið yfir lyftigetú þeirra. Félagið getur ekki frekar samskipta sinna við M.

Álit

Þegar málskot barst úrskurðarnefndinni hafði V ekki tekið afstöðu til greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu Í. Nefndin óskaði viðbótarskýringa frá vátryggingafélaginu varðandi afstöðu þess til bótaskyldu að teknu tilliti til fyrirliggjandi gagna og samskipta félagsins og M á fyrri stigum málsins. Þegar tekið er mið af viðbótarskýringum félagsins er ekki unnt að fallast á þá afstöðu félagsins að vísa eigi málinu frá sökum þess að félagið hafi ekki tekið afstöðu til bótaskyldu, þar sem afstaða félagsins liggur nú fyrir og ekki eru efni til að vísa málinu frá sökum vanreifunar. Athygli vekur að félagið fjallar ekki um samskipti sín við M á fyrri stigum málsins þrátt fyrir beiðni úrskurðarnefndar í tengslum við kröfu félagsins um frávísun málsins.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum verður að leggja til grundvallar að slit hafi verið komið í umrædda stroffu á tjónsdegi, líkt og niðurstaða Vinnueftirlitsins getur um. Athygli vekur að slit skuli vera komið í stroffuna á svo skömmum tíma en stoffan var framleidd í maí 2012 og reikningur vegna kaupanna er dagsettur 07.08.2012. Hún virðist því hafa slitnað á mjög skömmum tíma. Takmarkaðar upplýsingar liggja fyrir um hvort meðferð stroffunnar hjá S hafi fram að tjónsdegi verið með forsvaranlegum hætti og í samræmi við leiðbeiningar þar um.

Samkvæmt 2. mgr. 6. gr. laga um skaðsemisábyrgð nr. 25/1991 skal tjónþoli, M í þessu tilviki, sanna tjón sitt, ágalla á vöru og orsakatengsl milli ágalla og tjóns.

Með vísan til framanritaðs hefur ekki verið sýnt fram á bótaskyldu þeirrar vátryggingar sem hér um ræðir. Ósannað er að skilyrði fyrir stofnun skaðsemisábyrgðar séu fyrir hendi skv. lögum um skaðsemisábyrgð. Ekki hefur verið sýnt fram á að stoffan hafi verið haldin ágalla við sölu hennar. Ekki er unnt að útiloka þann möguleika að stoffan hafi slitnað við þá notkun sem hún var í frá því S hóf notkun hennar.

Niðurstaða.

Bótaskylda er ekki fyrir hendi.

Reykjavík 7. maí 2013

Rúnar Guðmundsson hdl.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.